

מרומי שדה לנצי"ב

דף נ"ח ב'. וכיון דיהיב זכהוּא קרן הדר אחי כו', מוכח
מכאן דפי' חין מטצירין על המלות הוא
אפילו אם כבר עבר מכ"מ עליו לחזור על הקודם. חבל
זכע"ש סי' מ"ה אות ג' זיארנו, די"ל דזה חינו חלא זקדשי
מזבת. וזה למדנו מדרש^[מ"ח"ח 1234567] דקרא לבלן דף ג"ט א', דא"ק

שלי"ה יומא דרך חיים תוכחת מוסר
קסג. עוד מבאר בתקונים (תקון כ"ט, דף ע"ג ע"א; תקון
ע', דף קל"א ע"ב), וברע"א מהימנא (ח"ג דף
רכ"ה ע"א), כי מצנה יחוד כל האצילות שהוא ידו"ד.
ולשון מצנה - צותא, פענן שאמרו (ברכות ו ב) כל
העולם לא נברא אלא לצות לזה. ו'מצנה' אותיות
ידו"ד, בהפוך ב' אותיות הראשונות שהן 'מ"צ',
באלפ"א בית"א דא"ת ב"ש, הן אותיות י"ה.
וכשתימא, למה אותיות י"ה נעשו תמורה, ואותיות
ו"ה נשארו. זה יתבאר על פי מה שאמרו (תקוני זהר
חדש דף ק"א ע"א) בפסוק (דברים כט, כח) 'הנסתרת לידו"ד
אלהינו ונהגלת לנו', כי הנסתרות הם אותיות י"ה
מהשם, ונהגלות הם אותיות ו"ה נגלות. על כן
אותיות הנסתרות באו בתמורת א"ת ב"ש - מ"צ,
^[מ"ח"ח 1234567] ואותיות ו"ה נשארות, וזהו 'מצנה'.